

ner og forlig, der forhandles i øjeblikket på finanslovsområdet.

Kl. 17.50

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg synes egentlig også, at der er behov for at kvittere over for hr. Jann Sjursen for en konstruktiv tale, som bevægede sig ikke kun på det positive område, men også det kritiske og på nogle områder stærkt kritiske, og det er jo helt fair. Hvis vi alle sammen havde den samme holdning til tingene, så behøvede vi jo ikke at stå her i dag.

Men der er to ting, jeg godt kunne tænke mig. Nu vil jeg koncentrere mig om den ene ting lige her i første omgang. Det er, at jeg har en lille smule svært ved at forstå, at det er en hån mod folkeskolen, mod forældrene, mod det arbejde, der bliver lavet i folkeskolen, at man tillader sig at påpege, at undersøgelserne viser, at læsefærdighederne ikke er gode nok. Der er altså 18 pct., der forlader folkeskolen uden brugbare læsefærdigheder. Er det en hån at påpege det?

Hvad vil Kristeligt Folkeparti gøre ved det problem, som jo er et kæmpe problem, også i forhold til, at børnene jo i dag selv klager over, at der er for meget uro; der er for mange forstyrrelser i timerne? Hvordan kan det være en hån at påpege det?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Nu foretog hr. Jens Rohde det meget smarte trick ligesom at pådutte mig nogle ting, som jeg skulle have sagt, og sige, at det så skulle så være en hån imod befolkningen. Det, jeg refererede til, var statsministerens tale. Det var udsagnet om, at det, ikke alle kan lære, skal ingen lære, og at vi vil gøre op med lighedsskolen, sådan som hr. Jens Rohde også selv sagde det tidligere i sit indlæg i dag. Det er det udsagn, jeg mener er en hån mod dem, der arbejder i folkeskolen, mod lærerne, mod eleverne og sågar også forældrene, hvor alle tre parter samarbejder om, at vi får en god og en bedre skole. Det er en hån. Det vil jeg fastholde.

De andre ting kan vi godt diskutere. De fakta fornægter jeg på ingen måde. Men det er ude af trit med virkeligheden, hvis Venstre, hvis regeringen tror, at det, der bliver drevet folkeskole på baggrund af i dag, er, at det, som ikke alle kan lære, det skal ingen lære. Sådan er det ikke.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Tak for svaret. Så vil jeg lige bevæge mig ind på skattestoppet. Det er jo ikke helt korrekt, når man fra talerstolen her siger, at skattestoppet først blev udformet, efter at vi havde fået regeringsmagten. Det har sådan set stået meget klart gennem de sidste 4 år, hvad det er, skattestoppet betyder.

Det er 4 år siden, at statsministeren – som dengang ikke var statsminister – lavede skattestoppets abc. Og det er jo meget godt at sige, at skattestoppet er godt nok som ambition. Men hvis man ikke mener noget med det, så har det jo heller ikke nogen værdi. Det er jo også derfor, vi er nødt til at fastholde en meget stringent fortolkning af skattestoppet.

Nu siger hr. Jann Sjursen, at udformningen, som det har fået, bryder man sig ikke om. Spørgsmålet må jo så være: Hvordan skulle skattestoppet så have været udformet, hvis det skulle have haft nogen reel værdi?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Når jeg siger, at det først for alvor blev udfoldet efter valget, så er det jo, fordi jeg refererer til det notat, som efter en del tumult og diskussioner blev udarbejdet af finansministeren – jeg tror, det er på syv sider i alt, hvis jeg lige husker ret, det er deromkring – hvor man for alvor udfolder skattestoppets konsekvenser på alle mulige områder. Og det er da også o.k. Det er klart, at jeg fuldt ud respekterer, at man kan have en idé, og den kan være udfoldet til dels i skattestoppets abc, og når man så får regeringsmagten, må man have udfoldet den helt. Men jeg vil fastholde, at den først blev helt udfoldet efter valget, bl.a. efter at der havde været lidt diskussioner, hvor regeringen fra tid til anden var lidt på glatis i forhold til, hvordan skattestoppet skulle forstås helt præcist.

Men fortolkningen er klar nok i dag. Det er også derfor, vi i Kristeligt Folkeparti klart kan sige, at vi ikke er enige i skattestoppet, som det ser ud i dag, fordi vi mener, det altså giver en række tilfældige skattelettelser, som i virkeligheden begrænser vores muligheder for at lave den helt nødvendige skattereform eller skatteomlægning, som vi ønsker os, nemlig at man får reduceret skatten på arbejdsindkomst.

Kl. 17.55